

gaar ind derunder. I øvrigt er der kun Anledning til at omtale Ændringsforslaget til § 3, om hvilket der ogsaa er gjort en Bemærkning i Betænkningen. Det har været Udvalgets Ønske, at naar vigtige danske Eksport- og Importinteresser taler derfor, og ingen Interesser af anden Art — her har man særlig tænkt paa Neutralitetsbetæneligheder — taler derimod, skulde ogsaa under særlige Omstændigheder Vareforsendelser paa neutrale Skibe kunne gaa ind under Forsikringen. En Adgang hertil var der allerede aabnet i det oprindelige Lovforslag, men man har ved den nye Affattelse for det første ønsket at give Bestyrelsen Myndighed til paa egen Haand at bestemme, at saadanne Undtagelser skal kunne gøres, idet der efter den nye Affattelse ikke behøves kongelig Resolution dertil, og for det andet ligesom at aabne Døren noget videre for Undtagelserne ved at stryge Ordet „ganske“ i næstsidste Linie, saa at der kommer til at staa „særlige Omstændigheder“ i Stedet for „ganske særlige Omstændigheder“.

Ellers har Udvalget ment at kunne tiltræde Lovforslagets Regler og har alt-saa ogsaa kunnet tiltræde den Fordeling af Risikoen, som er foreslaaet. Jeg finder saaledes ingen Anledning til at komme ind paa de almindelige Principper i Lovforslaget, om hvilke jeg havde Lejlighed til at udtale mig ved første Behandling, men skal indskrænke mig til at indstille Lovforslaget med de af Udvalget foreslaaede Ændringer til Vedtagelse.

Schovelin: Med Hensyn til min Stilling til Lovforslaget som Helhed og de stillede Ændringsforslag kan jeg væsentlig nøjes med at henvise til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gøre i Betænkningen. Jeg ønsker blot endnu en Gang ogsaa her i Salen at understrege, hvad jeg har sagt angaaende Ændringsforslag Nr. 3 til § 3, navnlig da det synes mig, at den højtærede Ordfører (N. Neergaard) gik meget let hen over dette efter min Mening særdeles betydningsfulde Ændringsforslag. Det Formaals, som denne Lov skal fyldestgøre, er ingenlunde at skabe nogen Art af Begunstigelse, end sige Privilegium eller Monopol, for den danske Skibsfart, de dan-

ske Rederiinteresser. Det Formaals, her skal fyldestgøres, er at sørge for, at den danske Handel med Ulandet atter saa vidt muligt kan antage normalt Omfang, og i saa Henseende ikke mindst, at der igen kan finde regelmæssig Import Sted. En saadan regelmæssig Import maa imidlertid, for at kunne realiseres, i stort Omfang benytte andre Skibe end danske, eftersom den danske Handelsflaade nu en Gang ikke er saa stor og ikke er saa specialiseret, at den kan besørge hele denne Trafik. Som Følge deraf vover jeg endog at paastaa, at selve Lovens Formaals aldeles ikke vil blive fyldestgjort, medmindre det vil kunne blive i alt Fald en ret hyppig Undtagelse, at Importgods til Danmark, der er ladet i neutrale Skibe, ogsaa vil kunne gøres til Genstand for Forsikring. Dette maa — jeg kunde fristes til at sige — blive en regelmæssig Undtagelse.

I øvrigt ønsker jeg sluttelig om hele den Krigslovgivning, hvis jeg tør kalde den saaledes, som nu forhaabentlig afsluttes med dette Lovforslag, at gøre en almindelig Bemærkning. Vi kender alle den historiske Anekdote om Columbus med Ægget, om, hvorledes han med en let og fiks Haandbevægelse løste dette tilsyneladende saa uløselige Problem at faa et Æg til at staa paa Enden. I den Krigslovgivning, som vi i de sidste Maaneder har beskæftiget os med, synes man helt at have savnet dette Forbillede. Der er her intet af Columbus med Ægget. I Stedet for at faa Ægget til at staa paa Spidsen er der f. Eks. her lavet et yderst respektabelt Stykke Haandværksarbejde, ikke en Gang Kunstindustri, men netop kun solidt Haandværksarbejde nach althewährtem Muster. I det hele kunde man vel nok have ønsket, at denne Lovgivning var foregaaet med Benyttelse af Grundlovens § 25. Derved vilde man baade have sparet adskillige Rigsdagsdiæter, og det rette Forhold vilde efter min Mening være kommet frem, nemlig dette, at det fulde Ansvar var kommet til at hvile, hvor det efter min Mening ogsaa realiter bør hvile, nemlig hos Regeringen. Da nu imidlertid Omstændighederne har føjet sig, som de har, mener jeg, at man bør tage Lovforslaget med de Ændringer, der foreligger. Det gaar i det parlamentariske Liv ligesom i Menneskelivet overhovedet,